

Motion till riksdagen

1986/87:So435

Inga Lantz och Margó Ingvardsson (vpk)

Åtgärder mot klamydia och kondylom

Så kallade könssjukdomar, dvs. sexuellt överförda infektioner, har under senare tid väsentligt ändrat karaktär. Medan gonorré har gått tillbaka i utbredning och syfilis inte längre är hotande på samma sätt som tidigare, har aids, herpes, klamydia och kondylom i stället ökat och försvårat situationen.

I en undersökning i Umeå av 500 kvinnor med cellförändringar rapporteras att alla kvinnor som var under 20 år hade kondylom och upp till 80% av de kvinnor som var under 25 år. Kondylom var således den stora orsaken till cellförändringarna.

Detta virus har under senare år fått stor spridning och dessutom blivit farligare. Kondylom är i dag tio gånger vanligare än herpes och dessutom mycket svårt att bota. Unga kvinnor med känsliga slemhinnor på livmoderhalsen är extremt känsliga för sexuellt överförda infektioner, som just kondylom och klamydia. Det är infektioner som ofta inte märks av de drabbade men som kan ge sterilitet och/eller cancer.

Det är således mycket viktigt att kunna diagnostisera och behandla både klamydia och kondylom så tidigt som möjligt. En allvarlig komplikation till en klamydiainfektion är äggledarinflammation som i sin tur kan leda till infertilitet.

Vpk föreslår någon form av test för att tidigt upptäcka och kunna behandla dessa båda infektioner.

Eftersom klamydiainfektionen ofta är asymptomatisk och därför bara kan påvisas genom provtagning föreslås en allmän undersökning för kvinnor mellan 16 och 25 år. På detta sätt skulle riskgruppen kvinnor under 25 år kunna nås.

Antingen kan man tänka sig en provtagning i anslutning till preventivmedelsrådgivning eller en allmän periodisk provtagning. Men hur denna undersökning skall läggas upp måste ankomma på berörd myndighet, dvs. i detta fall på socialstyrelsen.

Provtagningen skall självfallet göras kostnadsfri för kvinnorna. Detta kommer att kosta pengar, men i jämförelse med de kostnader som är förenade med behandling av äggledarinflammationer och sterilitetsutredningar, som annars blir följden, så borde kostnaderna för undersökningsverksamheten bli betydligt billigare.

Beträffande kondylom är denna smitta betydligt svårare att diagnostisera. För att påvisa förekomst av kondylom räcker det inte med gynekologisk undersökning, utan det fordras mer noggrann undersökning med koloskop. Den möjlighet som finns är att ta ett cellprov, och i de fall som man finner

cellförändringar kan man göra en närmare utredning för att eventuellt då påvisa förekomst av kondylom.

Mot. 1986/87
So435

Hemställan

Med stöd av ovanstående hemställs

att riksdagen hos regeringen hemställer att socialstyrelsen får i uppdrag att utfärda allmänna råd beträffande undersökningsverksamhet för kvinnor mellan 16 och 25 år för att eventuellt upptäcka kondylom och klamydia.

Stockholm 26 januari 1987

Inga Lantz (vpk)

Margó Ingvardsson (vpk)